

Assi Süer funderar om vetenskap och tro

Efter en lång vistelse i Turkiet kom jag att tänka på något. Som ni kanske vet är Turkiet känt för att bland annat vara ett muslimskt land, och det finns tusentals moskéer i landet. När jag var på väg till Ankaras universitet för att besöka deras observatorium tänkte jag på religion och vetenskap, men samtidigt också på människans nyfikenhet.

Tahsin Ozun, som studerar vid Ankaras universitet och som jag träffade, berättade varför han valde att just studera astronomi. Enligt honom är universum fascinerande och det känns lockande att få ett diplom i astronomi. Det är inte många som får det. Jag håller med, och det blir ännu intressantare när man har tillgång till så många teleskop som de har.

När det gäller att få ett jobb i framtiden så oroar han sig inte.

– Astronomi är inte så stort här i Turkiet, men i framtiden kommer det att bli det, säger Tahsin.

Studenterna på universitetet är medvetna om att det inte finns astronomi-relaterade jobb i Turkiet. Varför egentligen? Det kanske beror på deras nyfikenhet på det universum vi lever i, det som Gud har skapat eller som uppstod efter Big bang?

Många anser att religion är den rätta vägen, medan andra tycker att vetenskap är det man ska tro på. Min åsikt är att de går hand i hand, och båda kompletterar människan. Utan tro kan allt kännas meningslöst för vissa, och utan vetenskap skulle vi inte kunna leva som vi gör nu. Jag tror på en högre makt, men samtidigt tror jag på vetenskapen också.

Det har hänt att jag har fått frågan om Gud existerar och om han skapade universum och allting, eller om big bang ägde rum istället. Där blir jag lite kluven, för jag tror att Gud har skapat allt som finns, men samtidigt får big bang-teorin mig att fundera

lite. Därför kan jag inte ge ett riktigt svar. Det är nästan så att jag tror på båda. Finns det någon som kan bevisa att Gud inte finns? Absolut ingen kan göra det, och där stöter vetenskapen på ett problem. Vetenskap kan bara bevisa saker som finns, saker som vi kan se. Men när det kommer till det "osynliga" blir det svårt.

Finns Gud, har vi en själ, varför finns vi och vad är vår uppgift här på jorden egentligen? Dessa frågor kan tyvärr ingen forskare svara på, men Bibeln, Koranen osv. har svaren. Fast det finns forskare som försöker, då tänker jag på CERN och deras partikelaccelerator. Partiklarna i acceleratoren kolliderar med varandra i hög fart och skapar "mini-big bang".

Jag är säker på att vi en dag får höra från en CERN-forskare hur Big bang skedde, in i minsta detalj. Då har hon knäckt gåtan om universums uppkomst, eller? Och då kommer många att tvivla på att Gud verkligen skapade allt.

Vetenskapen finns till för att vi ska förstå världen vi lever i bättre. Religionen är här för att vi ska förstå oss själva bättre. Varför ska man då stå på en sida, när man kan stå på båda?

Religiösa personer är inte så trångsynta längre. På Galileis tid brändes vetenskapsmän på bål, eftersom deras tankar ansågs vara ett hot mot kyrkan (kätter). Men med tiden har religionen börjat acceptera mer. Borde inte vetenskapsmän acceptera det de religiösa tror på, som att Gud har skapat allting? När vi har bevisat hur Big bang verkligen skedde, kommer universum fortfarande att kännas speciellt?

En sak har jag insett, och det är att det går att vara troende men samtidigt stödja forskarna. För vad vore en värld utan religion, men också utan vetenskap? En tom värld. ★

Assi bloggar om rymden på astronomi.blogg.se